

Kan man være venner med Jeffrey Dahmer?

Ville du fortælle dine forældre, at du var homoseksuel eller transkønnet? Eller blive ven med en seriemorder? Det skulle københavnske skoleelever med vidt forskellige baggrunde forholde sig til, da de var inviteret til dilemmaspil og rådhuspandekager

Af Tobias Winter

»Kan du holde af et menneske, der har gjort noget kriminelt?«

Læreren fra Ørestad Friskole tænker over spørgsmålet på det røde papkort. Ja, det kan man da godt, kommer han frem til. Det kommer selvfølgelig an på graden af kriminaliteten, siger han.

En stjålet marsbar skal han nok acceptere, men hvis det er noget decideret ondt, er det sværere. Så vil det nok tage noget tid at acceptere.

De fire folkeskoleelever om det runde bord nikker. De to elever fra 9. klasse virker enige.

»Hvad med Jeffrey Dahmer? Ville du kunne være venner med ham?« spørger Marley Flomo Axbøg fra 5. O på Guldbergskolen med henvisning til den amerikanske seriemorder, der i efteråret blev populærkultur på Netflix. Ham kan man ikke være venner med, mener Marley Flomo Axbøg. Han dræbte 17 mennesker, og det er for mange.

Argh, det ville nok tage lidt ekstra tid lige med ham, anerkender læreren. De fire elever og to lærere fra forskellige skoler spiller videre og skiftes til at slå med en farvet terning.

Afhængigt af farven trækker de et kort med et dilemma eller en fordom, de først selv og siden som gruppe skal forholde sig til.

Marley Flomo Axbøg er med resten af sin klasse fra Guldbergskolen på Nørrebro taget til Københavns Rådhus. Sammen med andre folkeskoleelever fra kommunen skal de udfordre hinandens fordomme og stille dilemmaspørgsmål til hinanden. Det er et led i en større strategi fra kommunen om at forebygge racisme og diskrimination. Guldbergskolen og Ørestad Friskole er blot enkelte af de mange forskellige skoler, der deltager. Også Al-Hikma Skolen, en friskole »inspireret af den islamiske lære«, og Carolineskolen, en jødisk skole fra Østerbro, deltager.

Arrangementet er sat i verden af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget i Københavns Kommune med det erklærede formål at bygge bro og 'vaccinere' mod fordomme gennem venskaber og dialog, som medarrangør og generalsekretær for Foreningen Brobyggerne – Center for Dialogkaffe, Özlem Cekic, proklamerer det i den indledende skåltale.

Det kan man blandt andet gøre gennem at udfordre og udforske

hinanden og sine egne fordomme, lyder det. Derfor er der både dilemmaspil og rådhuspandekager i festsalen.

Sorte Air Force One

Eleverne fra Amager Fælled Skole sonderer emnet ensomhed. Kan man godt være alene uden at være ensom?

Og hvad hvis man nu er alene i et enkelt frikvarter? Er man så egentlig ensom?

Diskussionen går om det runde dugbelagte bord – frem og tilbage, inden deltagerne når frem til noget, de alle kan enes om.

»Man er ensom, hvis man er en kattedame,« siger Ellen Johanne Frovin Hansen fra 7. Y.

De tre andre stemmer i. Så er man ensom. Ensomme kvinder har altid katte, bliver de fire elever enige om. Og de har altid mange katte.

I hvert fald tre, siger Ellen Johanne Frovin Hansen, men hendes skolekammerater er uenige. De diskuterer, om man egentlig ikke skal have flere for at kunne blive kategoriseret som kattedame.

»Ej, man skal have 80. I hvert fald,« bryder Theo Mohr Bournonville ind, inden han fortsætter med at liste sine kriterier op.

»Hvis man har dedikeret resten

”

Man er ensom, hvis man er en kattedame

Ellen Johanne Frovin Hansen
7. Y, Amager Fælled Skole

At bygge bro og starte dialog er et af hovedformålene, når de forskellige skoler mødes på Københavns Rådhus.
Foto: Thomas Nielsen

Skolebørnene mødtes i festsalen på rådhuset, hvor de spillede et kortspil, som er udviklet til at forstå hinanden bedre og nedbryde fordomme mellem børn.
Foto: Thomas Nielsen

Man kan signalere meget med sit tøj, mener Elliot Fredens, men man kan sagtens være sød og rar alligevel. Foto: Thomas Nielsen

af sit liv til at have katte, er man en kattedame. Så er man måske ensom i mennesker, men man er ikke ensom i katte.«

På den anden side af rundbordsdiskussionen – over tomme økologiske juicebrikker og pandekagerester – falder snakken på, hvad man kan signalere med sit tøj. Nike-skoen Air Force One har, mener Hasan Altay, der også går 7. Y., et specielt ry. Sorte Air Force One vel at mærke. Den hvide farve har ikke samme renommé. Elliot Fredens fra parallelklassen er enig.

»Hvis tre mennesker, der provokerer eller skubber, har sorte Air Forces på, må den næste med sorte Air Forces være på samme måde,« fortæller han.

– Så der er en fordom om, at folk med sorte Air Forces er provokerende?

Elliot Fredens tænker sig om, men når ikke at svare.

»Altså, jeg har selv et par, og jeg er ikke sådan en type,« siger Alma E., der undsiger sig at blive sat i Air Force One-båsen. Den bås, hvor man skubber og provokerer.

Hvor man spiller smart, som Hansan tilføjer.

»Jeg synes bare, det er en meget pæn sko,« supplerer Ellen Johanne Frovin Hansen.

Forskelsbehandling

Halvvejs gennem snakken bliver eleverne bedt om at rejse sig og finde nogen, de ikke kender. Nogen, der enten er ældre eller yngre, og nogen, der går på den anden skole end dem selv. Eleverne blandes og spiller videre.

Som led i en ny handleplan om at forebygge racisme og diskrimination har Københavns Kommune – foruden arrangementet på Rådhuset – sendt brobyggerospillet ud til alle grundskoler i kommunen.

I alt har 126 grundskoler, 22 ungenetværk og 32 fritidscentre modtaget det.

Med i pakken med spillet var også en invitation til arrangementet på Rådhuset, som omkring 300 elever deltog i, og som Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen har inviteret til sammen med Foreningen Brobyggerne – Center

for Dialogkaffe og Børne- og Ungdomsforvaltningen.

Ifølge Børnesundhedsprofilen fra Københavns Kommune fra 2021 har omkring hver fjerde elev i 9.

”

Man er måske ensom i mennesker, men man er ikke ensom i katte

Theo Mohr Bournonville
7. Y, Amager Fælled Skole

klasse angivet, at de inden for de seneste to måneder har oplevet forskelsbehandling. De tre hyppigste årsager til dette er »køn«, »udseende« og »fødeland og/eller hudfarve«.

Arrangementet fra Københavns Kommune og Foreningen Brobyggerne – Center for Dialogkaffe har blandt andet til hensigt at fremme dialogen mellem befolkningsgrupper, så disse statistikker kan falde.

Homoseksualitet

Tilbage hos Marley Flomo Axbøg, der sidder med sine klassekammerater fra Guldbergskolen, er det blevet hans tur til at trække et kort. Gruppen har lige talt om, at de troede, at en af drengene var virkelig tarvelig og toxic, inden de lærte hinanden ordentligt at kende. De havde fordomme om hinanden. Det er en meget lang historie, fortæller Marley Flomo Axbøg, der ikke går ind i hvorfor. Det må forblive skolegårdssnak.

Han kaster terningen, der lander på grøn. Han har ingen popkulturel reference til netop den farve og

nøjes i stedet med bare at trække kortet. Et grønt kort handler om 'mig'.

»Hvis du var homoseksuel eller transkønnet, ville du så sige det til dine forældre?« læser han højt for sine klassekammerater fra 5. O efter at have kæmpet sig igennem at læse de lange ord 'homoseksualitet' og 'transkønnet' højt.

De fire drenge kigger på hinanden. Det er ikke noget, de som sådan har tænkt over. Svarene kom hurtigere, da de for lidt siden skulle tale om, hvorfor fællesskab er vigtigt, og hvad man kan gøre, hvis en er ked af det. De grubler i fællesskab, inden Marley Flomo Axbøg siger, at han da nok ville fortælle det til sine forældre. De må elske ham, som han er, kommer han frem til. Hans ven er enig.

»Ja, jeg vil også sige det til mine forældre,« siger klassekammeraten. Ellers ved de det jo ikke, fortsætter han.